

Emnenr. 8.

Fylke: Trondheim.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hillesø.

Emne: Beit og Brom.

Bygdelag:

Oppskr. av: Carl Berthelsen

Gard: Marsletten

(adresse): Postboks 50, Trondheim

G.nr. 9 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Det er så - .

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) mine huskne

SVAR

Sv:

1) Vi nyttar slitt fôr i bygda vår. Namn eller arten: Beit, når det går vi slepple kuerne ut an fjaset an vinderen ^{med fint var.} og lat dem (sjal) bite risot an bjærtehuskene sam vår kaste ned an det store medkjulet sam når reist med fjærmezzen. Dine heile bjærtehuskene (brom) sam bjært keim fra skogen an vindene strak det heile suð og vigran var frast til. Det blei til 5 kuer hevet ned på suðskalen 2-3 huster og kuerne var god å bite an kuisler sam kuerne more bjærte sam an bjærte fellepen - skapt: ca. 13 an bjærte. Merk: et skjul medkjul, er ikke et skur eller overbyggjet plass; det er ^{en} sammenratt - ikap reist masse bjærtebror i fri luft, uten reist med en dag ett heng et lignende så vel på gården sam ute i fjellet. -

Ris^a, å gi kuerne ris til middag. Når guttene og pitter, yngre sam eldre skulle gå å hende ris^a tok de et smeltket lasing og en lalleknie og gikk til skogen og skok ris an bjærtehuskene (ikke lappene an grane og stammer!). Så la vi kuerne for sig an varme ris

2
i kapp i et knippe så snart at vi nesten ikke
greidde og sto under bare. Vi fikk jo da kanskje
at endes rucens dybde --. Bærene var
godt amræret så de ikke rydde utonen
om vi gikk hoditals --. Å sure bare fast
på ryggen (fallebare) var vi vår am.
Fall ni med slik bare, kunne vi bli liggende
for sludd. De voksne fikk gjøre som de
ville med dette, men bruktes ski, var det
et orient spill. -- Vi skal vis like tykk
som for nevnt: ca. 13 cm. eller 1/2 lomme
skjannemerse --. Var det ikke som å gå
til skogs eller vis, ble det brukket og av
skjålet hjemme; men det kunne vi --.

"Brom". Her så var det knisten bare av
"skantror" (rogn, rønn) som hadde vært
"vel brom" --. Når rogntrærne går under
nevnt, skal "her det nokk en grønn i den
sag at disse var ikke bare under som (må) flottes
aa for å komme til bærten. Det var bare å
skane dem av med en gang. --

2) Faran bestu, arbeide bli utført dog om
annen eller behou, så den er ikke noe felles -
neven som ved f. eks. højanu, lararhån o. l.
Det blei ikke brukt sludd som det vil sees. Men
når det var hårst eller nuden ble kjørt hjem
rogntrærne til "Krethærmet", måtte jo sludd
bruges. Det ble her sagt: "gå i skovskog".

3) Se under 1). Når kunne hadde fått arbeid hadde
hitt visd, ble grevene huggd an og kappet til
bruset i fjæset den "løyfinga" ble kalt --.

4) Redskap: - Se under 1). Ved beit var redskapet Nis-Kjeflen. Ved rishenting: lolle-Nuia.

5). Det er hovedsagelig Kuene som får (sar) beit, og får bram (det er nærmest slutt ned å bruke bjørkeris og bram til kusdyrene). Men såene fikk også litt nis inne, og fikk også keumel ut og bite litt.

Når anzar geit, så er jo det et dye for en ajala. Når du får slippe til grøgen du så ut risol som bram, ja du gjør roque og nichtusken så får berk som et anzaret kein. Du kan ritlig grøge, og kan grøge bido ut og leuge. Når dem har grøge alt, d. u. v. na haska er grøgen naken ser det ikke ut til et temene deres kan loke skade an all grøginga. Geiten stod på lokene app- etter skanbaska og grøg.

Når nis og bram ble aldri blanda med f.eks. fiskeaufall o. l.

6) Se under 1). Vil igjen slå nærmere fast at det å bruke nis, bram, (samt berk, lavy og lone zfr. Emne 7) er gått an brukt som regulært hjelpemiddel. Man å kunne si, for 30 40 år siden. Vel, på sine steder brukes all slike innredning så smått emne, men bare så tilfeldig.

7). En utjevnet i Hillerig.

Det er en sagt aaleufar, gjelden for helt Hillerig herred. ikke lone på min fars gård - - .

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY